

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 14 ՅՈՒՆԻՍ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 141

ԻՐԻԿՆԱՅԻՆ ԱՂՈԹՔ

Տէր, օգնութեան կը կանչեմ քեզ, հասիր ինձի,
լսէ իմ աղաղակս, կ'աղաչեմ քեզի:
Իմ աղօթքս քեզի մաքուցուած խունկ թող ըլլայ,
վեր բարձրացած ձեռքերս՝ իրիկնային գոհ:
Տէր, բերանիս պահապան դիր,
պահակ կարգէ շրթունքներուս դուռին առջեւ:
Թոյլ մի տար որ սիրտս չարիքին հաւանի.
մի ձգեր որ գործակից դառնամ
անօրէն մարդոց ամբարիշտ արարքներուն,
կամ անոնց փարթամ կեանքին փափաքիմ:
Արդար մարդը երբ կը պատժէ՝
իր սերն է որ կ'արտայայտէ, կամ երբ կը յանդիմանէ՝
կարծես գիտուդ անուշահոտ իւղ կը թափէ.
բայց ամբարիշտ մարդոց իւղը թող իմ գլուխս չօծէ,
անոնց բարեկամութիւնը թող աղօթքս չխանգարէ:
Բայց ես աչքերս քեզի յառած եմ, Տէր,
յոյսս քու վրադ դրած եմ, զիս անպաշտպան մի ձգեր:
Չիս ազարտէ ինձի դէմ լարուած թակարդներէն,
չարագործ մարդոց որոգայթներէն:
Անդադար պիտի օրհնաբանեմ քու սուրբ անունդ, յաւիտեանս ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուտ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 11 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ 11:1-4

Յաճախ այնպես կը թուի, թէ Աստուածաշունչ Մատեանը ժամանակավրէպ, անցեալին ըսուած, գրուած, առասպելական, հեքեաթային նիւթերու հաւաքածոյ մը ըլլայ կարծէք, ուր մարդիկ առի ի հերաքրքրութիւն կարդանք, սերտենք: Խորքին մէջ, սակայն, ինչպէս Պօղոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «Չի Յիսուս Զրիսպոս, երէկ, այսօր, նոյն եւ յաւիտեան», որ կը նշանակէ, եթէ Աստուծոյ շունչով գրուած գիրքեր են, եւ Աստուած Ինք յաւիտենական է, անփոփոխ է, երէկ, այսօր նոյն եւ յաւիտեան է, ուրեմն Իր խօսքերն ալ այժմեական են, անփոփոխ են, որքան ալ ժամանակները կը փոխուին, որքան մարդը իր սփայնութեամբ ու աշխատակցեացքով կը փոխուի: Ահա թէ ինչ կը ներկայացնէ մեզի Առակաց գիրքը, որ արդէն հասած ենք 11-րդ գլուխ: Խորքին մէջ շարունակութիւնն է 9-րդ գլխուն, ուր համեմատականը կ'ընէ իմաստութեան ու անմտութեան, ներկայացնելով թէ ինչ արդիւնք կ'ունենանք երբ հեղաճումը ենք մէկուն կամ միւսին: Երկրորդ, գիրքը ամբողջութեամբ մեզի կը ներկայացնէ ճշմարտութիւն մը առակի ճամբով, այնպէս ինչպէս Զրիսպոս Երկնքի Արքայութեան ճշմարտութիւնը կը փոխանցէր առակներով, երբ առիթով մըն ալ աշակերտներու հարցոցին. «Ինչո՞ւ առակներով կը խօսիս»: Յիսուս պարասխանեց ըսելով. «Ձեզի տրուած է որ հասկնաք, բայց անոնց ոչ»: Չմոռնանք, որ առակներով խօսիլը, կը նշանակէ բան մը փոխ առնելու եւ ուրիշ բան մը ներկայացնելու նպատակով, որպէսզի անով կարելի ըլլայ բացատրել միտքը ու մանաւանդ ճշմարտութիւնը: Այս պարագային Առակաց գիրքն ալ կը փոխանցէ ճշմարտութիւն մը, որ բոլոր ժամանակներուն համար է, ի մասնաւորի նաեւ այսօրուան համար, երբ այսօր կ'ապրինք այնպիսի ժամանակահատուած մը, ուր արդէն սկսած ենք ամէն ինչ կորսնցնելու, սրբութիւն, մարդկութիւն, ընդհանրական հասկացողութիւն, ընկերային փոխ յարաբերութիւն, ամէն ինչ կեդրոնացնելու եսին ու անոր հետ կապուած հաճոյքին ու շահին, մոռնալով, անտեսելով, ու երբեք չմտածելով աւարտի մասին, որ կայ հաշուետւութիւն մը, ինչպէս առիթով մը Զրիսպոս պիտի պարմէր մէկ այլ ուրիշ առակ մը, փնտրելի առակը, «Տուր զհաշիւ փնտրեսութեան քո»: Ահա Առակաց գիրքը ամբողջութեամբ այդ հաշուետւութեան մասին է, արթնցնելու մարդը, զգաստութեան հրաւիրելու եւ մտածել փալու, որ եթէ այս է ընթացքը եւ եթէ շարունակէ այս ընթացքով ինչ աւարտ պիտի ունենայ:

Աստուածաշունչ Մատեանը նաեւ կը ներկայացնէ, որ ինչ արարք որ կը կատարուի մարդը մարդուն նկատմամբ, այդ արարքը խորքին մէջ նաեւ ուղղուած է Աստուծոյ: Ահա առաջին իսկ համարը կու գայ այդ երեւոյթը ցոյց փալու: «Նենգուած կշիռքը Տիրոջ առջեւ պիտի լինի»: Խօսքը ընդհանրապէս կը վերաբերի աշխարհային, վաճառականութեան, ուր յաճախ գիտենք թէ ինչպիսի երեւոյթներով, ձեւերով այդ բոլորը փրկելի կ'ունենան: Յաճախ գիտենք նաեւ, մարդու հոգեբանութիւնը, որ կ'ըսէ. «ո՞վ գիտէ, ո՞վ տեսա»: Կը մոռնանք սակայն, որ կայ մէկը որ եթէ Ինք այս է սրբեղծած, ապա ուրեմն կը նշանակէ Ինք եւս կը տեսնէ, ականջ է փուած, ուրեմն Ինք կը լսէ. միտքեր կը կարդայ, մարդու խորհուրդները գիտէ:

2-րդ համարը կը ներկայացնէ համեմատութիւնը հպարտութեան եւ խոնարհութեան, թէ ինչ կը պարտաւորի իրաքանչիւրին: Հպարտութեան անմիջապէս կը յաջորդէ անարդարութիւնը, մինչ խոնարհներուն պարագային Իմաստութիւնը անոնց հետ է: Ոչ միայն անոնց հետ է, այլ նաեւ զիրենք կ'առաջնորդէ իբրեւ ճշմարտութիւն: Իսկ անօրէններու պարագային զիրենք պիտի բնաջնջէ 3-րդ համար:

4-րդ համարը կը խօսի բարկութեան օրուան մասին, որ խորքին մէջ Դատաստանի օրուան մասին է: Այն հարստութիւնը որ ձեռք բերուած է նենգութեամբ, այդ հարստութիւնը օգուտ մը պիտի չընէ այդ օրուան համար: Եթէ երբեք այդ հարստութիւնը դիզուած էր քիչ մը ճոխ ու շռայլ կեանք մը ապրելու, սակայն անօրէնութեամբ ձեռք բերուած, այդ կեանքի ձեւը օր մը պիտի վերջ գրէ, ու այնքան դիզուած հարստութիւնը ինչ օգուտ պիտի ունենայ: Մինչ արդարի պարագային, որուն միակ յոյսն ու ապաւենը Աստուած է, եւ իր հանապազօրեայ հացը Աստուծմէ կը սպասէ, ապա այդպիսին մահէն պիտի ազատի: Այս պարագային մահը, յաւիտենական մահուան ակնարկութիւնն է: Առաւել եւս մահը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ Զրիսպոսի հետ ըլլալու, դէպի կեանք անցնելու պահը: